

den saa længe forsømte Fiskerisags Ordning. Skulde Forsøget herpaa ikke føre til et endeligt Resultat i den kommende Rigsdagssession, og vilde Regjeringen i saa Fald atter være findet til næste Aar at udsende en Kanonbaad med det Formaal at tilse de alt eksisterende Fiskeriløves Overholdelse, da skal jeg tillade mig at foreslaa, at Skibets Løst ubstrækkes til en Varighed af mindst 6 Maaned, fordelt paa Maaneberne April-Juni og September-November, paa hvilke Løst Tilsynet vil kunne gjøre mest Nytte, særligt ligeoverfor de fremmede Fiskere, der komme til vore Kyster, og af hvilke de svenske Fiskere bør holdes borte fra Velter, Fjorde og Landgrundene udenfor Sundet, dette regnet fra Linien imellem Nakkehovederne og Kullen indtil Linien imellem Stevns og Falsterbo. Endeligen bør i saa Fald vore egne Lovbestemmelser om Fiskeredskabernes Mastevidde, som jeg har draget Omfarg for, at Fiskerne nu overalt kjende, bringes til Anvendelse næste Aar, thi dette vil nu kun være en Foranstaltning, der foruden at gjøre et faktisk bestaaende Lovbud Fyldest, imødekommer selve Fiskeribefolkningens Ønske.

3. Vardenfletth.

Til Indenrigsministeriet.

Bilag VI.

Sammariff Beretning til Indenrigsministeriet.

Fiskerikommissionen, f. L. Kjøbenhavn, den 7de Juli 1879.

Kommissionen samledes den 24de forrige Maaned i Landstingsudvalgets Lokale paa Christiansborg Slot til Møder denne og paafølgende Dage.

Mødte vare, foruden underskrevne Kommissionens Formand, dens øvrige Medlemmer, Kjøbmand Holst fra Skagen; Dr. phil. Lütken, Johannevei; Herredsfoged Mourier, Bjerge; Sognefoged Noersgaard, Hørbøvre og Fisker Billumsen, Snekersten.

Under Overveielse af, hvilke Gjenstande der burde tages under Forhandling ved Kommissionens nu aabnede 4de Samling, udtalte Formanden, at den nærmest var foranlediget, for at søge det ved Ministeriets Skrivelse af 31te Mai 1873 Kommissionen stillede Overv, saavidt muligt, tilendebragt, hvis det iøvrigt ellers maatte findes, at Noget stod tilbage.

Naar Ministeriets Opgave nemlig gik ud paa, „at overveie, hvilke Bestemmelser der dels ad Lovgivningsveien, dels administrativt burde træffes til Regulering og Opblyndning af Fiskeriet i vore Blande“, og saaledes kunde kaldes en dobbelt, saa maatte dette dog ikke forstaaes med en saa skarp Begrænsning, som om den skulde nødvendig-gjøre en affondret Behandling af hver Del for sig, eller saaledes, at Kommissionen ved i Juli 1874 at have indgivet sit Lovforslag kun skulde have tilendebragt Opgavens første Del, begge Dele maatte iøvrigt under Forhandlingerne om Lovforslaget komme til at gaa Haand i Haand med hinanden; — og naar henses til dette vort Forslags §§ 2, 3, 10, 16, 17, 27, 43 Slutning, 45, 47, 48, 49, hele Kap. V., 58 Slutning, 59, 60 flg., 66 og endnu flere, som alle mere eller mindre paa-kalde eller forudsætte Dvrighedens Mellemkomst, saa have vi fuld Føje til at formene, at ogsaa Opgavens anden Del, det Administrative, i Hovedsagen er fyldestgjort. Overensstemmende hermed vil det ses, at Formanden, med de øvrige Medlemmers Tilslutning, har udtalt sig ved Slutningen af Kommissionens 3die Samling, se Afstykket af vor Protokol S. 50 2den Spalte og 51, 1ste Spalte, og naar det dengang blev sagt, „at ei saa Lidt stod tilbage at varetage, sænd vi kunde sige os fuldt færdige“, og „at vi umulig kunde slutte vore Arbejder, men nok vore Møder“ m. m., saa vil dette findes fuldstændig korrekt; thi med det, som stod tilbage, var kun sigtet til den udførlige Betænkning eller Motivering, som skulde følge Lovforslaget, hvilken da ogsaa i den paafølgende Tid blev forfattet og afgiven til Ministeriet.